

25. april 2006
6.kontor

Dagsordenspunkt 5a: Momspakke

Resume: Der ventes på rådsmødet (ECOFIN) den 5. maj 2006 – med udgangspunkt i et strategipapir fra formandskabet – en drøftelse af en ”momspakke” omfattende henholdsvis B2B/B2C-reglerne om beskatningssted for grænseoverskridende ydelser og ”One Stop Shop”, nyt 8. momsdirektiv og særordningen for gældende e-handelsydelser til 3.lande.

Elementerne i momspakken – fortsat baseret på Kommissionens tidligere fremsatte forslag – har igennem længere tid været drøftet på embedsmandsplan. Drøftelserne på ECOFIN ventes koncentreret om en tidsplan for gennemførelsen af forslagene, som det østrigske formandskab ventes at fremlægge på mødet, og medlemslandenes overordnede holdning hertil.

KOM(2004)728, KOM (2003) 822, KOM(2005) 334.

Baggrund

Forslag om B2B og B2C

Kommissionen har stillet forslag om ændring af beskatning af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private (B2C) og virksomheder (B2B).

Under de nuværende regler for grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til f.eks. afgiftspligtige personer skal en ydelse som hovedregel momses i oprindelseslandet. Øget samhandel og den teknologiske udvikling har imidlertid ændret omfanget af og mønsteret for handel med tjenesteydelser, således at de eksisterende regler medfører grænsehandelsproblemer, tolkningsproblemer - der til tider løses ved domstolene - og væsentlige administrative byrder. Kommissionen fremsatte den 23. december 2003 et forslag [KOM(2003)822] om ændrede regler for, hvor moms skal betales af grænseoverskridende handel i EU af ydelser leveret mellem erhvervsdrivende (B2B). For B2B leverancer foreslås, at hovedreglen for beskatningsstedet ændres fra leverandørens land til kundens land. Der vil dog være visse undtagelser herfra. B2B forslaget blev i form af et formandskabskompromis behandlet på ECOFIN den 7. december 2004. Forslaget blev støttet fra dansk side, men der blev ikke opnået enighed i ECOFIN.

Kommissionen har efterfølgende – den 20. juli 2005 - stillet ændringsforslag [KOM(2005)334], der udbygger det oprindelige forslag med ændrede regler for beskatning af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private (B2C). Indholdet af ændringsforslaget uddybes nedenfor.

Kommissionen ønsker at sikre, at beskatning så vidt muligt tilfalder det land, hvor forbruget finder sted. Da de fleste tjenesteydelser forbruges af private på det sted, hvor de fysisk befinder sig, vil forbrugslandsbeskatning for de fleste ydelser finde

sted, når leverancerne momsbes i sælgers land. Det er imidlertid ikke tilfældet for ydelser – som f.eks. teleydelser - der let kan fjernsælges fra en virksomhed i et land til private, der opholder sig fysisk i et andet land. Ved disse ydelser kræves, at beskatningen indbetales til staten i kundens bopælsland for så vidt muligt at opnå forbrugslandsbeskatning.

Forslag om One Stop Shop mv.

Kommissionen vurderer, at virksomheder med momsforpligtelser i andre medlemslande end deres eget har betydelige administrative byrder.

Forslaget om indførelse af en One Stop Shop ordning sigter mod at lette de administrative byrder for virksomheder, der ikke er etableret i det medlemsland, hvor de har momspligtige aktiviteter. Samtidig vil forslaget om et nyt 8. momsdirektiv (også kaldet forslaget om et ”elektronisk godtgørelsessystem”) gøre det lettere for virksomhederne at søge moms på indkøb i de andre EU-lande tilbage fra disse landes myndigheder.

De ovenfor skitserede forslag har igennem længere tid været drøftet på embedsmandplan.

Indhold

Forslag om B2B/B2C

For detaljer om B2B-forslagets indhold henvises til bilag 1.

For at sikre yderligere forbrugslandsbeskatning har Kommissionen i juli 2005 foreslået følgende ændringer i beskatningen af grænseoverskridende salg af tjenesteydelser til private:

- Den nuværende generelle regel for B2C salg opretholdes, således at B2C leverancer som udgangspunkt fortsat momsbes i sælgers land.
- Ydelser, der kan leveres via fjernsalg momsbes fremover i kundens bopælsland. Det gælder f.eks. radio- og tv-spredningsydelser, teleydelser og fjernundervisning.
- Hovedparten af de allerede eksisterende undtagelser fra den gældende hovedregel opretholdes

For så vidt angår ændringer til de enkelte artikler forslås følgende i B2C-forslaget:

Artikel 9, stk. 2

Kommissionen foreslår, at hovedreglen for leveringssted ved leverancer til ikke-afgiftspligtige personer (overvejende private, B2C-salg) forbliver uændret – nemlig der, hvor leverandøren er etableret.

Kommissionen er af den opfattelse, at i de fleste tilfælde fører denne regel til beskatning på det faktiske forbrugssted, idet ydelserne ofte præsteres lokalt. Reglen er desuden let at administrere for virksomhederne, som blot behøver at kende eget lands momsregler, og ikke behøver at kende kundens identitet.

Artikel 9b

Kommissionen foreslår at opretholde reglen om at leveringsstedet for passagerbefordring i forbindelse med salg mellem erhvervsdrivende (B2B) er det sted, hvor befordringen finder sted opgjort ud fra de tilbagelagte strækninger (gældende art. 9, stk. 2, litra b), jf. bilag 1. Kommissionen har i ændringsforslaget foreslået, at den tilsvarende regel også opretholdes ved passagerbefordring til private (B2C).

Selv om hovedreglen i de fleste tilfælde fører til moms på det faktisk forbrugssted, så er der dog en række områder, hvor det er nødvendigt med specifikke regler for at sikre, at momsen betales i forbrugslandet. Kommissionen har derfor foreslået følgende:

Artikel 9f

Efter de gældende regler er der visse ydelser, der som en undtagelse fra hovedreglen om oprindelseslandsbeskatning, momses det sted, hvor ydelserne faktisk udføres. Der er tale om virksomhed knyttet til transport, såsom lastning, losning og lignende virksomhed, sagkyndig vurdering af løsørengstande og arbejde udført på løsørengstande samt ydelser i forbindelse med virksomhed indenfor videnskab og undervisning.

Kommissionen foreslår, at også restaurant- og cateringvirksomhed fremover momses det sted, hvor den udføres. (En undtagelse hertil er ydelser, der leveres om bord på transportmidler, hvor beskatningsstedet foreslås at være afgangsstedet). Årsagen er, at restaurandydelser leveres direkte til forbrug på et let identificerbart sted og bør derfor momses der, hvor ydelsen faktisk præsteres. Ofte er dette sted dér, hvor leverandøren er etableret og den gældende hovedregel for momsning giver derfor forbrugslandsbeskatning i de fleste tilfælde. Men i forbindelse med cateringydelser er der flere og flere tilfælde, hvor ydelsen leveres til forbrugere i et andet EU-land og for at sikre forbrugslandsbeskatning i alle tilfælde foreslår Kommissionen derfor, at ydelserne altid skal momses i det land, hvor ydelsen faktisk udføres.

Kommissionen foreslår desuden, at langtidsudlejning eller -leasing af transportmidler fremover momses i det land, hvor kunden er etableret/bosiddende. Årsagen er, at det er relativt let at lease transportmidler ud til kunder i andre EU lande og hovedreglen om momsbetaling i leverandørens land giver derfor ikke altid en korrekt forbrugslandsbeskatning. Kommissionens forslag vil give ens regler uanset om kunden er afgiftspligtig (B2B) eller privat (B2C).

Ved salg til private skal sælger herefter indbetale momsen i kundens land. Dette kræver ved gældende momsregler, at sælgerne momsregistrerer sig i alle de lande, hvor de har private kunder, hvilket er administrativt besværligt. Kommissionen anfører imidlertid, at dette besvær i vid udstrækning kan undgås ved anvendelse af en One Stop Shop mekanisme, hvor sælgerne kan angive alle salg til andre EU lande gennem sine egne myndigheder (jf. Kommissionens forslag af 29.oktober

2004, som er beskrevet ved grundnotat oversendt den 7. december 2004 og supplerende grundnotat af 14. april 2005).

For korttidsudlejning foreslås momsen betalt det sted, hvor transportmidlet i praksis stilles til rådighed for kunden. Herved vil der være ens regler uanset om kunden er afgiftspligtig eller privat, (jf. bilag 1 Formandskabets kompromisforslag artikel 9d).

Artikel 9g i Kommissionens ændrede forslag

Elektronisk leverede ydelser, teletjenester, radio- og tv-spredningstjenester samt fjernundervisning kan leveres og bliver leveret til private personer på afstand. Den gældende regel om, at momsen skal betales i leverandørens land bevirker, at der ved den grænseoverskridende handel ikke forbrugslandsbeskattes.

Kommissionen anfører, at da det er relativt let at levere disse ydelser over grænserne, er der stor risiko for, at leverandøren etablerer sin forretning i et land med lav moms, når der sælges til private. På samme måde vil virksomheder uden for EU vælge at blive etableret i et EU land med lav momssats.

Kommissionen anfører, at problemerne kan løses ved at beskatningsstedet for denne type ydelser flyttes til det land, hvor forbrugeren er etableret/bosat.

Forbrugslandsbeskatning af de elektronisk leverede ydelser vil ved gældende momsregler betyde, at sælgerne skal momsregistrere sig i alle kunders hjemlande, men det kan undgås ved indførelse af en One Stop Shop mekanisme, jf. ovenfor. One Stop Shop ordningen omtales nedenfor.

Artikel 9b

Når formidlere leverer ydelser til private bliver disse ydelser beskattet på det sted, hvor den hovedtransaktion, som de er knyttet til, beskattes. Denne regel er ikke altid let at administrere, men Kommissionen har ikke fundet, at andre regler vil være bedre/lettere administrerbart. Kommissionen foreslår derfor reglen bibeholdt.

Ud over de ovennævnte ændringer indeholder Kommissionens ændrede forslag en række tekniske konsekvensændringer.

Forslag om One Stop Shop mv.

Efter gældende regler skal en virksomhed, der sælger varer eller ydelser, som momsberigtiges i købers land, momsregistreres mv. i dette land (forbrugslandet) bortset fra i de tilfælde, hvor der bruges omvendt betalingspligt i B2B-salg. Sælger virksomheden til mange forskellige EU-lande vil den skulle registreres i dem alle og leve op til en række forskellige krav i landene.

Siden 2003 har der været en særordning for virksomheder i 3. lande, der sælger e-handelsydelser til private forbrugere (B2C). Særordningen består i at registrere virksomheden i ét EU-land, hvorefter virksomheden via myndighederne i dette

land elektronisk kan foretage momsangivelser til alle medlemslande i EU. Dette system med én indgang til alle EU-lande kaldes en One Stop Shop ordning.

Kommissionen foreslår, at der laves en ny og mere omfattende One Stop Shop ordning for virksomheder i EU-medlemslande, der sælger varer og ydelser, som momsberigtiges i forbrugslandet både for så vidt angår salg til virksomheder og til private, B2B og B2C.

Ligesom i den nuværende One Stop Shop særordning for 3. lands salg af e-handelsydelser til forbrugere i EU skal momsangivelser foretages hos én myndighed for salg til alle EU-lande. Indgangen til ordningen er hjem-landets myndighed. For at undgå omfattende pengeoverførsler mellem medlemslandenes myndigheder foreslår Kommissionen, at virksomhederne selv skal foretage momsbetalingerne direkte til de relevante medlemslandes myndigheder.

Kommissionen foreslår, at brugen af One Stop Shop ordningen bliver valgfri således, at de virksomheder der ønsker at være momsregistreret i flere EU-lande kan være det.

Kommissionen foreslår endvidere, at der laves et harmoniseret regelsæt for angivelser i One Stop Shop ordningen, herunder kvartalsvis angivelse, ensartet angivelsesformular og ensartede regler for betaling og godtgørelser. Kommissionen fremhæver, at de ensartede regler i One Stop Shop ordningen ikke nødvendiggør harmonisering af medlemslandenes regler for nationale angivelser mv.

Indførelse af den nye One Stop Shop ordning kræver ændringer i 6. momsdirektiv samt ændringer i forordningen om administrativt samarbejde for så vidt angår informationsudvekslingen m.v.

Den nuværende One Stop Shop særordning for gældende e-handelsydelser fra 3. lande udløber den 30. juni 2006. Kommissionen vil derfor muligvis snarligt – i første omgang – fremsætte et forslag om forlængelse og eventuelt en udvidelse af ordningen til at omfatte grænseoverskridende handel i EU af e-handelsydelser samt teleydelser og radio- og tv-ydelser både fra 3. lande og andre EU-lande.

Forslag om nyt 8. momsdirektiv

En momspligtig virksomhed, som foretager et indkøb i et medlemsland, hvor virksomheden ikke er registreret - og derfor ikke har mulighed for at få momsfradrag - kan søge om godtgørelse af momsen på indkøbet i det pågældende land på baggrund af det 8. momsdirektiv. Procedurerne vedrørende godtgørelsesansøgninger efter direktivet er imidlertid så administrativt omfattende, at mange virksomheder ikke søger godtgørelserne.

Kommissionen har tidligere foreslået en grænseoverskridende fradragsret. Der har ikke kunnet opnås enighed om forslaget, hovedsagelig fordi det indebærer, at fradragsretten skulle gives efter reglerne i det land, hvor virksomheden er etableret, i stedet for efter reglerne i tilbagebetalingslandet.

Kommissionens foreslår nu en modernisering af godtgørelsesprocedurerne i 8. momsdirektiv, således at fradragsretten fortsat følger reglerne i tilbagebetalingslandet.

Kommissionen foreslår, at virksomheder med blandet momspligtig og momsfri omsætning i hjemlandet kun kan få godtgjort moms svarende til den andel, den momspligtige omsætning udgør af den samlede omsætning. Det vil blandt andet få betydning for danske virksomheders leasing af transportmidler i f.eks. Tyskland. I stedet for fuld momsgodtgørelse vil transportvirksomhederne efter forslaget få begrænset godtgørelsen til den andel, den momspligtige virksomhed udgør af den samlede virksomhed.

Teknisk vil godtgørelsessystemet fungere ved, at den involverede virksomhed sender en elektronisk anmodning til myndighederne i hjemlandet, med oplysninger om relevante faktura. Myndighederne verificerer, at virksomheden er momspligtig og videresender anmodningen til tilbagebetalingslandets myndighed, som sender beløbet direkte til virksomheden.

Ønsker tilbagebetalingslandets myndighed at foretage yderligere kontrol af anmodningen, herunder kontrol af de originale fakturaer mv. vil dette skulle ske gennem reglerne for administrativt samarbejde mellem medlemslandene.

Moderniseringen kræver – ligesom One Stop Shop systemet - ændringer i forordningen om administrativt samarbejde (1798/2003), idet der skal laves et system for elektroniske udvekslinger af de relevante dokumenter og informationer. Det elektroniske system går under benævnelsen VIES II¹

Tidsplan

Der ventes på rådsmødet (ECOFIN) den 5. maj 2006 med udgangspunkt i et strategipapir fra formandskabet en drøftelse af en ”momspakke” indeholdende følgende hovedelementer:

- B2B/B2C-reglerne om beskatningssted for grænseoverskridende ydelser
- One Stop Shop, nyt 8. momsdirektiv og særordningen for gældende e-handelsydelser til 3.lande

Strategipapiret er endnu ikke fremlagt. Det er forventningen, at formandskabet vil foreslå drøftelserne koncentreret om dels en tidsplan for gennemførelsen af ”momspakken”, dels medlemslandenes overordnede holdning til de enkelte forslag.

Formandskabet ventes at præsentere følgende forslag til tidsplan for gennemførelsen af forslagene:

¹ Forkortelse for ”VAT Information Exchange System”.

Pr. 1. juli 2006 gennemføres:

- a. Forlængelse til 2010 af den gældende One Stop Shop særordning for 3. landsvirksomheders salg af elektroniske ydelser til private i EU

Pr. 1. januar 2008 gennemføres:

- b. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser B2B
- c. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser B2C (teleydelser og radio/TV-spredningsydelser)
- d. One Stop Shop særordningen for gældende e-handelsydelser til 3. lande udvides til EU-virksomheder for B2C-salg inden for EU af teleydelser og radio/TV-spredningsydelser
- e. Det nye 8. momsdirektiv

Pr. 1. januar 2010 gennemføres:

- b. One Stop Shop
- c. Ændringerne af beskatningsstedet for grænseoverskridende ydelser B2C (resten af ændringerne for B2C-ydelser, herunder for elektroniske ydelser).

Retsgrundlag

Forslagene er fremsat i henhold til Traktatens artikel 93, som kræver vedtagelse med enstemmighed.

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslagene vil kræve ændringer i momslovgivningen.

Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Forslag om B2B/B2C

For så vidt angår konsekvenserne som følge af B2B ændringerne henvises til bilag 3.

For så vidt angår B2C ændringerne fremgår de skønnede økonomiske konsekvenser af nedenstående skema:

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser ved de foreslåede B2C ændringer

Forslag	Provenumæssige konsekvenser
<p>Restaurant- og cateringydelser om bord på skibe, fly og tog</p> <p>Øvrige restaurant- og cateringydelser</p>	<p>Forslaget får ingen provenumæssige konsekvenser. For øjeblikket moms ses disse ydelser ikke, og beskatningsstedet får først reel betydning, hvis momsfriheden ophører. Spørgsmålet om, hvorvidt ydelserne skal moms ses afventer i første omgang en rapport fra Kommissionen om problemstillingen (jf. Artikel 8, litra c).</p> <p>Forslaget forventes at give en mindre provenugevinst, da omfanget af leverancer af sådanne restaurant- og cateringydelser til Danmark fra andre EU-lande er større end leverancer til andre EU-lande fra Danmark. Efterspørgslen efter disse ydelser leveret fra andre EU-lande forventes dog at være meget begrænset pga. af transportomkostninger m.v.</p>
<p>Udlejning af transportmidler</p>	<p>Forslaget vedrørende transportmidler forventes ikke at få væsentlige provenumæssige konsekvenser, da færdselsloven som udgangspunkt kræver, at personer, der er bosat i Danmark, kun må køre i dansk indregistrerede biler.</p> <p>Der vil dog kunne komme en mindre provenugevinst, da der er flere personer bosat i Danmark, der langtidsleaser biler i andre EU-lande, end der er personer bosat i andre EU-lande, som langtidsleaser biler i Danmark.</p>

<p>Ydelser der kan præsteres på afstand (teleydelser og lignende)</p>	<p>Provenueeffekten ved at lægge dansk moms på de ydelser, hvor der i dag betales moms i et andet EU-land forventes at være relativt begrænsede ved det nuværende niveau – sandsynligvis under 20 mio. kr. for telefoni, internetforbrug og -abonnement.</p> <p>Skatteministeriet har dog ikke skønnet over provenueffekterne fra andre ydelser pga. mangel på statistisk grundlag. ”Andre ydelser” kunne eksempelvis være: (momspligtig) fjernundervisning, informations- og nyhedsformidling, film, musik, porno, computerspil og software leveret fra et andet land via internettet eller lignende. Men hver krone (målt i forbrugerpriser), der flyttes til afgiftsbelægning i Danmark vil give 20 øre mere i moms til staten. Bruger danskerne eksempelvis for 50 mio. kr. (inkl. dansk moms) på ydelser, der skal afgiftspålægges i Danmark, vil merprovenuet således være 10 mio. kr.</p> <p>Hvis der ikke lægges dansk moms på dette område, kan der dog forventes væsentligt større provenueffekter. I teorien er det muligt at flytte leveringen og dermed momsbetalingen af telefoni, internet og andre ydelser til et andet EU-land. Såfremt telefoni, internetforbrug og -abonnement flyttes til andre EU-lande, vil det med det nuværende omfang og prisniveau give et provenutab på over 2 mia. kr. Et tab på denne størrelse vil dog kræve, at samtlige kunder uanset alder mv. ville skifte til udenlandsk etablerede selskaber. Det forekommer hverken sandsynligt på kort eller mellemlangt sigt, selv om der formentlig kan forventes en betydelig vækst. Desuden forekommer det sandsynligt med en betydelig vækst i forbruget af ”andre ydelser” inden for en relativ kort periode som følge af teknologisk udvikling og udbredelse.</p>
<p>Ydelser præsteret af formidlere</p>	<p>Da der ikke gennemføres ændringer – men kun præciseringer – af de nuværende regler, forventes forslaget ikke at have provenumæssige konsekvenser.</p>

Anm.: Alle provenueffekter er opgjort som varige årlige direkte ændringer af momsindtægterne ved forslaget.

Forslag om One Stop Shop mv.

Forslagene skønnes at give staten et varigt netto provenutab på ca. 60 mio. kr., hvor ca. 55 mio. kr. vedrører forslaget om nyt 8. momsdirektiv, som skønnes at medføre, at flere udenlandske virksomheder vil søge om moms godtgørelse.

For så vidt angår administrative konsekvenser for staten, skønnes SKAT at få engangsudgifter til etablering af One Stop Shop systemet og det tilknyttede

informationsudvekslingssystem. Eventuelle merudgifter forventes afholdt inden for de eksisterende rammer.

Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslag om B2B/B2C

De administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet ved indførelse af det oprindelige B2B-forslag er præsenteret i bilag 4.

For så vidt angår B2C-forslaget øges de administrative byrder for de virksomheder, der sælger teleydelser mv. til private kunder i udlandet, da de fremover vil skulle etablere og indbetale moms i kundernes hjemland.

Forslaget indebærer at det bliver mere attraktivt for de danske virksomheder at operere på de udenlandske markeder, hvor momssatserne er lavere end i Danmark, og det forventes som følge heraf, at flere virksomheder vil få eller øge deres udenlandske salg.

Der er foretaget en vurdering af de øgede administrative omkostninger, virksomhederne vil få som følge af en vedtagelse af B2C under forudsætning af, at der etableres et nyt One Stop Shop system, som foreslået af Kommissionen. I givet fald vil de årlige administrative omkostninger beløbe sig til ca. 1,8 mio.kr. for de omfattede virksomheder, jf. tabel 2.

Tabel 2. Løbende årlige administrative omkostninger ved indførelse af B2C-forslaget givet etableringen af et nyt One Stop Shop system.

	Tidsforbrug	Pris	Hyppeghed	Population (antal virksomheder)	Totale omkostninger på samfunds niveau
	[timer]	[kroner]	[antal]	[antal]	[mio. kr.]
Lovforslag					
1. Registrering i One Stop Shop System (tid pr.9 registrering)		2.618	0,1	531	139.094
2. Indberetning i One Stop Shop System (tid pr.1 indberetning) - kvartalsvis angivelse		281	4	531	1.445.269
3. Betaling af moms til udland (tid pr. betaling) - max 40,1 mange gange på et år pr. land		26	4	531	226.318
4. Tid og omkostninger ved kontering af udenlandsk0,3 moms (mertid til bogføring pr. indberetning pr. land)		77	1	531	40.644
Forslag i alt	10				1.851.325

Kilde: Erhvervs- og selskabsstyrelsen, november 2005.

Forslag om One Stop Shop mv.

Såvel forslaget om One Stop Shop ordningen som et nyt 8. momsdirektiv vurderes at lette virksomhedernes administrative byrder, øge momsfradragene og gøre handel lettere.

Den samlede gevinst ved at indføre One Stop Shop Systemet og B2C /B2B-forslagene kan – for de ca. 4000 berørte virksomheder – opgøres til en reduktion af de administrative omkostninger på knap 12 mio.kr. De administrative omkostninger forbundet med den nuværende lovgivning beløber sig til 17, 7 mio.kr., mens omkostninger under et One Stop Shop System vil beløbe sig til ca. 5,9 mio.kr.

Nærhedsprincippet

Kommissionens forslag har til formål at lette virksomhedernes grænseoverskridende handel og dermed funktionen af det indre marked. Forslagene skønnes ikke at påvirke medlemslandenes afgiftskompetence ud over, hvad der er nødvendigt for det indre markeds funktion. Regeringen skønner derfor, at forslagene er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Høring

Forslag om B2B/B2C

Kommissionens oprindelige forslag vedrørende B2B ændringer blev sendt i høring i starten af 2004. Disse høringssvar gengives i bilag 2.

Det ændrede forslag, som ændrer reglerne for B2C, blev sendt i høring den 28. august 2005 og nedenfor gengives de indkomne høringssvar:

Dansk Industri (DI) og Handel, Transport og Serviceerhvervenes Interesseorganisation (HTS-I) støtter generelt forslaget, idet det vil forbedre danske virksomheders konkurrenceevne. Det understreges dog, at den øgede forbrugslandsbeskatning vil give virksomhederne større administrative byrder, hvis der ikke samtidig sker vedtagelse af Kommissionens forslag om et One Stop Shop system. Herudover bemærkes:

DI og HTS-I anfører, at det er vigtigt med en klar definition af ”aftager”. DI mener, at ”aftageren” skal knyttes til faktureringsadresse eller brugeren – men ikke den juridiske ejer. Endvidere bør der laves klare regler for, hvorledes ”pakkeløsninger” med flere slags ydelser skal behandles – specielt reglerne for leveringssted for elektroniske ydelser, dataforbindelser og telekommunikation bør harmoniseres.

HTS-I anfører, at det bør sikres, at virksomheder ikke straffes for forkert afregning, når det er begrundet i kundens momsspekulationer (f.eks. hvis en kunde oplyser et forkert bopælsland).

DI ønsker en mere klar definition af udtrykket ”fast ejendom”.

DI støtter den foreslåede ændring af beskatningsstedet for udlejning af transportmidler, således at udlejningen kommer til at skulle momsbes i forbrugslandet. Man gør imidlertid opmærksom på, at dette vil betyde, at en dansk virksomhed, der lejer transportmidler i f.eks. Tyskland skal momsbes i DK og mister den momsgodtgørelse de i dag får fra Tyskland. DI anfører, at det må

sikres, at danske virksomheder ikke stilles ringere med nye end gamle regler, hvilket eksempelvis kan ske ved at indrømme fradragsret for dansk moms.

DI mener i særdeleshed, at en gennemførelse af de foreslåede ændringer af godtgørelsesreglerne i 8. momsdirektiv er vigtig for virksomhederne.

DI mener, at der bør ske en harmonisering af reglerne for tab på debitorer.

IT-Branceforeningen (ITB) har erklæret sig enig med i holdningerne fremført af HTS-I.

Bilfærgernes Rederiforening og Danmarks Rederiforening anfører, at forslaget om at ændre leveringsstedet for restaurantydelser om bord på færger til afganglandet vil betyde, at der fremover skal betales moms af ydelserne i modsætning til i dag. Foreningerne anfører, at dette vil betyde et tab for rederierne på over 100 mio. kr. om året. [På baggrund af høringssvaret tog Skatteministeriet kontakt med foreningerne og forklarede, at forslaget alene ændrer stedet for, hvor momsen skal betales, hvis den skal betales. Efter gældende regler betales ikke moms af disse ydelser (med hjemmel i 6. momsdirektiv artikel 8, stk. 1, litra c) og forslaget vil ikke ændre dette. Skal der i fremtiden indføres momspligt for restaurantydelser om bord på skibe, vil dette kræve en særskilt beslutning af Rådet].

Advokatrådets Skatteudvalg har ikke bemærkninger til indholdet af forslaget, men har påpeget to tilfælde af u hensigtsmæssig sprogbrug.

Landbrugsrådet har ikke bemærkninger til forslaget.

Kommissionens høring

Kommissionen sendte 3. februar 2005 et oplæg til ændringer af B2C reglerne i høring. Der indkom over 70 skriftlige svar.

Høringssvarene betød, at Kommissionen har udeladt nogle påtænkte ændringer. Således opretholdes gældende regler for beskatningssted for personbefordring og for formidlere.

De fleste af svarerne havde relation til den del af forslaget, der ændrer reglerne om beskatningssted for ydelser leveret på afstand. Der blev påpeget af de ændrede regler som betyder beskatning i kundens land vil øge de administrative byrder.

Biludlejnings- og leasingfirmaerne gik stærkt ind for, at der skal være samme regler uanset om kunden er privat eller momsregistreret virksomhed. Sektoren anerkendte behovet for at differentiere mellem korttidsudlejning og langtidsleasing.

Restaurant- og cateringsektoren støttede hovedsageligt Kommissionens ændringer.

Forslag om One Stop Shop mv.

Forslagene er sendt i høring hos relevante erhvervsorganisationer og de modtagne høringssvar er kort gengivet nedenfor.

Dansk Industri (DI) anfører, at forslaget som helhed vil lette de administrative byrder for virksomhederne. Omkring indførelse af en One Stop Shop ordning er DI positiv og anfører specielt, at det vigtigt, at systemet skal gælde både for salg til erhvervsdrivende og private. Herudover anfører DI, at forslaget om kvartalsvis afregning med 20 dages angivelses- og betalingsfrist betyder en forkortelse af betalingsfristen for små og mellemstore virksomheder. DI ser derfor gerne en længere betalingsfrist.

DI støtter delforslaget om modernisering af 8. momsdirektiv, men mener dog ikke fradragsretten skal afspejle omfanget af virksomhedens momspligtige aktiviteter i hjemlandet.

Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS) anfører, at forslaget som helhed vil lette de administrative byrder for virksomhederne, hvorfor man generelt kan støtte det. Til forslaget vedrørende etablering af en One Stop Shop ordning anføres, at det synes uhensigtsmæssigt, at virksomhederne selv skal foretage momsindbetalingen direkte til de relevante myndigheder, da dette giver virksomhederne administrative byrder og undergraver den ellers gode nuværende særordning for 3. landes e-handelsydelse gennem en One Stop Shop ordning.

Advokatrådet og Registrerede Revisorer (FRR) har oplyst, at forslagene ikke giver rådet anledning til bemærkninger.

Håndværksrådet mener, at forslaget samlet set vil medføre betydelige lettelser for virksomhederne og støtter derfor forslaget.

Landbrugsrådet er generelt positiv overfor forslaget som helhed. For så vidt angår One Stop Shop ordningen anfører Landbrugsrådet, at ordningen skal være fleksibel og nem at anvende. Landbrugsrådet mener, at det for at undgå spekulation i likviditet vil være nødvendigt på et tidspunkt at harmonisere de nationale angivelsesfrister.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslag om B2B/B2C

Grundnotat om Kommissionens oprindelige forslag (B2B) blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 16. januar 2004 og supplerende grundnotat blev oversendt den 14. april 2004. Desuden blev det oprindelige forslag forelagt til forhandlingsoplæg forud for Rådsmødet (ECOFIN) 7. december 2004.

Et revideret grundnotat om Kommissionens ændrede forslag (B2B og B2C) blev oversendt til udvalget den 5. oktober 2005.

Ændringsforslaget vedrørende salg af ydelser til private blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for det Europæiske Råds møde den 15. og 16. december 2005.

Forslag om One Stop Shop mv.

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalg forud for ECOFIN den 16. november 2004. Grundnotat er oversendt den 7. december 2004 og supplerende grundnotat er oversendt den 14. april 2005 til hhv. Folketingets Europaudvalg og Skatteudvalget. Fremskridtsrapporten vedr. "One Stop Shop" mv. blev forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 8. november 2005.

Holdning

Dansk holdning

Tidsplan

Danmark støtter formandskabets oplæg til tidsplan for gennemførelsen af forslagene.

Forslag om B2B/B2C

Fra dansk side støttes både B2B og B2C forslagene, der sikrer, at beskatningen i videst muligt omfang tilfalder forbrugslandet.

Forslag om One Stop Shop mv.

Danmark støtter som udgangspunkt forslag, der forenkler og nedbringer virksomhedernes administrative byrder.

Danmark er fortsat generelt positiv overfor Kommissionens forslag om en bred One Stop Shop ordning og et nyt 8. momsdirektiv og støtter, at der arbejdes videre hermed.

Fra dansk side vil man kunne støtte et forslag om forlængelse og udvidelse af den nuværende One Stop Shop særordning for gældende e-handelsydelser fra 3. lande til at omfatte grænseoverskridende handel i EU af e-handelsydelser samt teleydelser og radio- og tv-ydelser både fra 3. lande og andre EU-lande.

Andre landes holdninger

Tidsplan

Den generelle holdning til tidsplanen er på nuværende tidspunkt ikke kendt.

Forslag om B2B/B2C

Bortset fra ét land kunne alle lande tiltræde B2B-forslaget, da det blev behandlet på ECOFIN den 7. december 2004.

Hovedparten af medlemslandene har udtrykt generel støtte til hovedlinierne i B2C-forslaget, mens enkelte lande indtil videre har taget et generelt forbehold.

Forslag om One Stop Shop mv.

Enkelte lande har taget generelt forbehold for forslagene. Mange lande har desuden stadig forbehold af teknisk karakter.

Nogle lande mener, at forslaget om at indføre forbrugsbeskatning af e-handelsydelser, teleydelser mv. kræver, at virksomhederne samtidig får en administrativ enkel måde at betale og tilbagesøge moms på i andre EU-lande gennem en One Stop Shop ordning og et nyt 8. momsdirektiv.

Bilag 1

For at løse problemerne foreslås en grundlæggende ændring af reglerne om beskatningssted ved grænseoverskridende salg af ydelser mellem afgiftspligtige personer (B2B). Kommissionen anfører, at enhver ændring i reglerne om beskatning af ydelser i videst muligt omfang bør resultere i, at ydelserne momsnes i det land, hvor forbruget reelt finder sted. Det er desuden vigtigt, at der er balance mellem administrationernes behov for kontrol og de erhvervsdrivendes administrative forpligtelser. Kommissionens ændrede forslag ændrer ikke det oprindelige forslag for så vidt angår B2B.

Leveringsstedsregler

Ændringerne i forslaget vedrører leverancer mellem afgiftspligtige personer (B2B-leverancer). Nedenfor er en uddybning af de enkelte dele af den nye artikel 9, som omfatter hovedreglerne for leveringssted og dermed beskatningssted:

Artikel 9

Det foreslås, at *hovedreglen* for salg mellem afgiftspligtige personer (B2B-salg) bliver, at leveringsstedet fastlægges ud fra, hvor kunden er etableret. Reglen kombineres med brug af omvendt betalingspligt, således at kunden er betalingspligtig for momsen og leverandøren ikke skal momsregistreres i kundens land. (Jf. forslaget til ændring af artikel 21, stk. 1, litra b).

En ”afgiftspligtig person” defineres som en enhed, der udfører aktiviteter omfattet af momsloven. Af hensyn til administrativ forenkling foreslås, at en ”afgiftspligtig person” er underlagt hovedreglen for alle dennes aktiviteter (både momspligtige og momsfri), undtagen når ydelserne er beregnet til eget (privat) brug eller til virksomhedens personale.

Artikel 9a

Reglen i gældende art. 9, stk. 2, litra a opretholdes, således at leveringsstedet for ydelser vedrørende fast ejendom er det sted, hvor ejendommen er beliggende. Det vurderes, at det generelt fører til beskatning der, hvor ydelsen forbruges.

Artikel 9b

Reglen i gældende art. 9, stk. 2, litra b opretholdes, således at leveringsstedet for passagerbefordring er det sted, hvor befordringen finder sted opgjort ud fra de tilbagelagte strækninger. Kommissionen er opmærksom på vanskelighederne ved administrationen af denne bestemmelse.

Artikel 9c

Reglen i art. 9, stk. 2, litra c opretholdes, således at leveringsstedet for ydelser i forbindelse med kulturelle aktiviteter, sport, kunst, underholdning mv. er det sted, hvor ydelsen reelt udføres. Bestemmelsen fører generelt til beskatning der, hvor ydelsen forbruges. Dog ændres leveringsstedet til virksomheder (B2B) for ydelser inden for videnskab og undervisning således, at disse fremover beskattes i købers land med mulighed for omvendt betalingspligt.

Artikel 9d

Som en væsentlig undtagelse fra hovedreglen for B2B-leveringer om beskatning i købers hjemland foreslås, at leveringsstedet for ”materielle ydelser” til afgiftspligtige personer er oprindelseslandet. Ved ”materielle ydelser” forstås ydelser:

- Som præsteres i det land, hvor leverandøren er etableret, og
- hvor kunden og leverandøren er fysisk til stede, og
- hvor ydelserne leveres direkte til forbrug

Det gælder f.eks. måltider på en restaurant og håarklipning. Reglen vil bevirke, at disse ydelser beskattes, hvor de reelt forbruges.

Langtidsudlejning eller –leasing af løsørestande er udtrykkeligt ikke omfattet af denne bestemmelse, og vil i stedet være omfattet af de generelle bestemmelser i art. 9. Langtidsudlejning eller -leasing er defineret som udleje/leasing i en periode på over 30 dage.

Artikel 9k (artikel 9j i det ændrede forslag)

Medlemslandene har efter gældende regler visse muligheder for – ved handel med lande uden for EU - at flytte beskatningsstedet til det faktiske forbrugsland, hvis reglerne om oprindelseslandsbeskatning medfører en risiko for dobbelt påligning eller ikke-påligning af moms eller hvis reglerne medfører konkurrenceforvridning. I dag gælder disse regler kun for visse leveringer til ikke-afgiftspligtige personer (B2C) og alle transportydelser, men det foreslås, at de kommer til at gælde for leveringer til både afgiftspligtige og ikke-afgiftspligtige personer.

Udvidelse af momsinformationssystemet VIES

VIES-systemet indeholder i dag oplysninger om leveringer af varer til afgiftspligtige personer i EU, hvor køber indbetaler moms. Afgiftspligtige personer, der foretager leveringer af varer inden for Fællesskabet, skal hvert kvartal indberette om leveringerne til deres nationale skattemyndigheder. Oplysningerne sendes herefter til skatteadministrationen i købers land, som derefter kan kontrollere om køber anvender reglerne for omvendt betalingspligt korrekt og om køber har momsangivet varerne.

VIES omfatter ikke ydelser. At udvide VIES med ydelser kan give et kontrolredskab for de B2B-leveringer, der skal momsbes ved omvendt betalingspligt i købers land. Det vil dog medføre mere administrativt arbejde for både myndigheder og købervirksomheder. Dertil kommer, at det eksisterende system ikke fungerer optimalt, da det er langsomt og til tider upræcist.

Kommissionen foreslog i det oprindelige B2B forslag, at VIES udvides til også at omfatte salg af ydelser fra 1. januar 2008, (jf. artikel 22, stk. 6, litra b (art. 28h)). Kommissionen ville i den mellemliggende tid undersøge hvordan VIES teknisk set kan forbedres samt fremsætte forslag til nødvendige ændringer af forordningen om administrativt samarbejde.

I det ændrede forslag anfører Kommissionen, at tekniske undersøgelser viser, at det teknisk kan lade sig gøre, at lade informationsudveksling om ydelser indgå i det nuværende VIES. Kommissionen foreslår derfor datoen for, hvornår denne informationsudveksling skal starte fastsat til samme dato, som resten af forslaget træder i kraft – nemlig den 1. juli 2006.

Virksomhedsinterne ydelser

Kommissionen foreslår artikel 6, stk. 6 præciseret, således at det tydeliggøres, at ydelser mellem forskellige filialer af en virksomhed eller mellem en filial og hovedsæde normalt falder uden for momsens anvendelsesområde, forudsat at de pågældende filialer mv. er en del af samme retlige enhed. Det er tilfældet uanset om forretningsstederne er beliggende i samme medlemsstat eller i flere medlemslande.

Formandskabets kompromisforslag vedr. B2B

Forhandlingerne i EU om B2B forslaget startede i januar 2004. På arbejdsgruppeniveau har forslaget været behandlet flere gange.

I det kompromisforslag, der blev fremlagt til Rådsmødet i november 2004, var foretaget en række tekniske ændringer af Kommissionens forslag, hvoraf de vigtigste var:

Artikel 9, stk. 1.

Kommissionens forslag er udvidet således, at også alle leverancer til en ikke-afgiftspligtig juridisk person (f.eks. en kommune), som i forvejen er momsregistreret for en eller flere momsplichtige aktiviteter, skal anses for B2B-leverancer. Disse ”personer” er dermed omfattet af hovedreglen om at leveringssted er forbrugslandet og anvendelsen af omvendt betalingspligt.

Artikel 9c

Kommissionens forslag er ændret så omfanget af artiklen begrænses således, at det ikke er alle ydelser vedrørende f.eks. kulturelle, kunstneriske, sportslige og videnskabelige arrangementer, der omfattes af bestemmelsen om forbrugslandsbeskatning, men kun moms af adgangsbetaling og dertil knyttede ydelser (som garderobe- og toiletbetaling) til arrangementerne. Bestemmelsen betyder at disse adgangsytelser mv. momses samme sted uanset om køber er en afgiftspligtig eller en ikke-afgiftspligtig person (privat). Øvrige B2B-leverancer i forbindelse med arrangementerne momses i det land, hvor køber er etableret.

Artikel 9d

Kommissionens forslag er under forhandlingerne blevet begrænset således, at bestemmelsen kun omfatter følgende tilfælde:

Korttidsudlejning momses i det land, hvor køretøjet stilles til rådighed (oftest udlejers land)
 Restaurant- og cateringytelser momses i det land, hvor ydelserne fysisk udføres.

Herudover er forslaget om ændring af 6. momsdirektivs artikel 6 om en regel for momsbehandlingen af virksomhedsinterne ydelser udgået. Kommissionens forslag

til denne ændring er ikke blevet anset for en væsentlig del af selve forslaget og drøftelserne heraf skal føres videre i anden sammenhæng.

Desuden foreslås det, at bankydelser, finansielle ydelser samt forsikrings- og genforsikringsydelser ikke omfattes af VIES (artikel 21).

Endelig foreslås en delt ikrafttræden for forslaget, således at bestemmelsen om langtidsleasing træder i kraft den 1. januar 2006 og resten af forslaget den 1. januar 2007.

Bilag 2. Høringsvar til B2B forslaget

Af de organisationer der har afgivet høringsvar har Dansk Industri, Finansrådet og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) givet udtryk for en positiv holdning til principperne i forslagets ændring af leveringsstedsreglerne og anført, at forslaget vil lette mange virksomheders hverdag, blandt andet ved øget anvendelse af omvendt betalingspligt og færre undtagelser fra hovedreglen. Både Finansrådet og FSR er desuden meget positive over for den foreslåede præcisering omkring virksomhedsinterne ydelser i tilfælde, hvor forretningssteder ligger i mere end et land. De anfører, at det ligeledes bør præciseres, at der også er tale om virksomhedsinterne ydelser hvis et af forretningsstederne samtidig indgår i en fælles moms-registrering med en anden virksomhed.

Advokatrådet og Registrerede Revisorer har ingen bemærkninger.

Handel, Transport og Serviceerhvervene (HTS) er samlet imod Kommissionens forslag.

HTS, Amtsrådsforeningen, Danske Busvognmænd, Brancheforeningen Dansk Kollektiv Trafik og HUR finder det problematisk, at leveringsstedet for langtidsleasing af køretøjer ændres fra at være leasingfirmaets land til at være kundens land, idet momsfordelen ved finansiell og operationel leasing i andre EU lande bortfalder. Det anføres, at de fleste busser til rutekørsel i dag leases i andre EU-lande med lavere moms og mere fordelagtige fradragsretsregler end Danmark. Forslaget vil betyde, at leasingydelsen skal momses i forbrugslandet og forbrugslandets fradragsretsregler bruges. Dansk Kollektiv Trafik har skønnet meromkostningerne for denne del af forslaget at ligge på ca. 300 mio. kr. Omkostninger vil blive væltet over på amter, kommuner og HUR, idet buserhvervet vil være afhængig af fuld kompensation. Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening anfører, at man vil kræve økonomisk kompensation (DUT) og HUR anfører, at meromkostningerne vil betyde nye ekstraordinære takststigninger og/eller yderligere nedskæringer i busdriften. Amtsrådsforeningen anfører desuden, at ændring af leveringssted for leasingydelser vil betyde administrative merudgifter i forbindelse med genforhandling af kontrakter – disse udgifter kan undgås, hvis der laves en lang (6 år) overgangsordning. Skatteministeren tilkendegav i foråret 2004, at regeringen har besluttet, at der skal gives kompensation for de forøgede momsudgifter i forbindelse med rutekørsel med bus som følge af direktivændringen.

Dansk Industri anfører, at virksomheder der har leaset hvidpladebiler i et andet EU-land også vil få øgede omkostninger, idet der skal beregnes dansk moms og bruges de ufordelagtige danske fradragsretsregler.

Dansk Industri, Finansrådet, FSR og HTS anfører, at en udvidelse af VIES til at omfatte ydelser, vil påføre virksomhederne administrative byrder. I høringssvarerne stilles spørgsmålstejn ved kontrolnyttens af VIES. Finansrådet understreger, at ændringen i hvert fald ikke bør gælde momsfri ydelser og foreslår i øvrigt at der laves en bagatelgrænse på f.eks. 10.000 euro for, hvornår VIES skal bruges (hvis overhovedet).

Herudover anfører Dansk Industri, at definitionen af ”materielle ydelser” er uklar og at forslaget ikke løser problemet med salg af ”pakke-løsninger”, hvor de enkelte dele i pakken har forskelligt leveringssted.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer (FSR) mener, at ydelser vedr. messer og udstillinger bør omfattes af hovedreglen for leveringssted og ikke den nye art. 9c.

Både Dansk Industri og FSR anfører, at teleoperatører m.fl. selv efter forslaget fortsat vil have et problem med, at begrebet tjenester vedr. fast ejendom kan fortolkes forskelligt.

Kommissionens høring

Kommissionen sendte den 7. maj 2003 et oplæg til ændringer af B2B reglerne i høring. Der indkom 57 høringsbidrag. Af disse bidrag kom 33 fra nationale og europæiske foreninger og sammenslutninger, 22 kom fra erhvervslivet, og 2 fra enkeltpersoner.

Hovedparten af bidragene støttede den foreslåede ramme for reglerne, som indebærer en ændring fra oprindelsesprincip til bestemmelsesprincip hvad angår beskatningsstedet for B2B leverancer af ydelser. Der var dog en række forbehold over for de foreslåede undtagelser fra den generelle regel.

Enkelte mente oprindelsesprincippet skal bevares kombineret med et system til omfordeling af momsen, så den overføres til den medlemsstat, hvor kunden er etableret.

Af dem, der forholdt sig til udvidelsen af VIES, var langt hovedparten imod denne idé, idet systemet ikke blev anset for et effektivt værktøj til bekæmpelse af svig.

Bilag 3. Samfundsøkonomiske, administrative og statsfinansielle konsekvenser

Da Danmark har begrænset fradragsret for biler samt momsfritaget personbefordring og dermed ingen fradragsret på transportmidler er der i dag en stor mængde biler, busser og tog der langtidsleases i andre EU-lande med mere favorable fradragsregler. Forslaget vil betyde, at danske virksomheders

langtidsleasing af transportmidler skal momses i Danmark og virksomhederne vil dermed kun få fradragsret efter danske regler.

Samlet set skønnes statens varige momsprovenu – med stor usikkerhed - at stige med ca. 282 mio. kr. om året før skat. Heraf vil ca. 279 mio. kr. komme fra ekstra momsbetalinger fra operatører inden for momsfrataget kollektiv trafik og anden offentlig finansieret persontransport.

Det forventes, at DSB's udgifter til dansk moms øges med 28 mio. kr. før skat. Desuden må ekstraudgifterne til moms for andre operatører, der udfører momsfrataget kollektiv trafik forventes at medføre et udgiftspres på den samlede offentlige sektor. Især skal det nævnes, at busvognmændene har genforhandlingsklausuler i deres kontrakter.

Provenukonsekvenserne for operatørerne inden for momsfrataget kollektiv trafik er før-skat-beregninger. Det vil sige, at det er operatørernes direkte udgifter. Disse udgifter vil altid være større end operatørernes nettobelastning. Forskellen er afhængig af, om de øgede omkostninger kan overvælttes i operatørernes priser. Ved fuld overvæltning (og uændret adfærd) vil operatørernes nettobelastning være 0 kr. Uden overvæltning vil operatørernes nettobelastning også være mindre end før-skat-beregningerne, da de øgede udgifter vil give større skattemæssige fradrag. Forskellen på før-skat- og efter-skat-provenuet kan maksimalt blive 30 pct. af før-skat-provenuet – svarende til 84 mio. kr. for momsfrataget kollektiv trafik. Dermed vil den skønnede efter-skat belastning ved fuldt fradrag og uden overvæltning i priserne være knap 200 mio.kr.

Tabel 3. Skøn for momsbetalinger som følge af forslaget (B2B), varige konsekvenser

	Mio. kr.
Ekstra momsudgifter personbiler, før skat	3
Ekstra momsudgifter tog, før skat	46
Busser, før skat	233
Statens direkte momsprovenu i alt	282
Statens provenu i alt (efter fuldt fradrag på 30 pct.)	ca. 200

Regeringen har besluttet at kompensere for de forøgede momsudgifter i forbindelse med rutekørsel med bus. Regeringen har indtil videre ikke lagt sig nærmere fast på den nærmere udformning af compensationen.

Endelig skønnes ændringerne ikke at have statsfinansielle konsekvenser af betydning for afgiftspligtige virksomheder med normal fuld fradragsret, idet de vil have fradragsret for den moms, der betales her i landet.

En udvidet brug af omvendt betalingspligt skønnes at give en administrativ besparelse for told- og skattemyndighederne, idet der undgås nogle af de relativt ressourcekrævende anmodninger om tilbagebetalinger efter 8. og 13. momsdirektiv. Endvidere undgås administrative omkostninger forbundet med momsregistrering af en række virksomheder fra andre EU-lande.

Udvidelsen af VIES med ydelser vil isoleret set betyde en lille administrativ byrde for SKAT, idet flere oplysninger skal udveksles med de øvrige EU-lande. Anvendelsen af VIES derimod giver myndighederne mulighed for at foretage en kontrol af leveringerne, som er væsentlig mindre ressourcekrævende end den kontrol, der udføres under reglerne for administrativt samarbejde.

Bilag 4. Administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Virksomheder der i dag langtidsleaser transportmidler i andre EU-lande med fordelagtige fradragsregler vil få en økonomisk meromkostning på størrelse med statens merprovenu ca. 282 mio. kr. mio. om året før skat, jf. tidligere.

Hertil kan komme administrative udgifter til eventuel genforhandling af leasingkontrakter. Kontrakterne løber typisk 4 – 6 år og Amtsrådsforeningen skønner, at der alene på deres område skal genforhandles ca. 200 kontrakter ved en umiddelbar gennemførelse af forslaget.

En test foretaget af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på 419 virksomheder viser, at 31 - ca. 7 pct. - forventes at blive berørt af forslaget. Blandt disse forventer 25 virksomheder (ca. 81 pct.) at forslaget vil give administrative konsekvenser.

Tabellen nedenfor viser de væsentligste administrative konsekvenser for de berørte virksomheder – samlet tal for byrder og lettelser:

Tablet 4. Virksomheder, der forventer administrative omkostninger

	Antal	Andel af alle spurgte virksomheder (Pct.)	Gennemsnitlig forventet byrde, der forventer en byrde.
Intern administration, omstillingsbyrder	8	25	18 timer
Intern administration, løbende byrder årligt	15	48	16 timer
Ekstern bistand, omstillingsbyrder	10	32	9.500 kr.
Ekstern bistand, løbende byrder årligt	2	6	7.500 kr.
Uddannelse, omstillingsbyrder	5	16	6.300 kr.

Kilde: Erhvervs- og selskabsstyrelsen.

De fleste af de 8 virksomheder, der har anført kategorien ”omstillingsbyrder”, og de 15 virksomheder, der har anført ”løbende administrative byrder”, oplyser at byrderne er forbundet med de forventede indberetninger til VIES-systemet.

Dagsordenspunkt 5b: (Evt.) Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning – rapport

Resumé: Adfærdskodeksgruppen for erhvervsbeskatning aflægger rapport om arbejdet i første halvår 2006. Rapporten ventes at nævne, at EU-landene overholder aftalen i adfærdskodeksen om ikke at indføre skatteordninger, der kan skade andre lande, og at gruppen har drøftet spørgsmålet om ændring af adfærdskodeksen. ECOFIN ventes at tage rapporten til efterretning.

Baggrund

Som del af EU's skattepakke indgik EU-landene i 1997 en politisk aftale om, at et land ikke må have skadelige særordninger med nedsat beskatning på selskabsområdet, med henblik på at tiltrække udenlandske investeringer. De nye EU-lande har tilsluttet sig denne aftale.

Adfærdskodeksen har kriterier for, hvornår en skatteordning anses som skadelig. Hovedprincippet er, at en ordning er skadelig, hvis den for det første medfører et betydeligt lavere effektivt beskatningsniveau, f.eks. nulbeskatning, i forhold til de skatteregler, der normalt gælder i det pågældende land, og hvis den for det andet er isoleret fra landets egen økonomi. Den sidste betingelse er f.eks. opfyldt, hvis ordningen kun medfører fordele for udenlandskejede virksomheder eller transaktioner med udenlandske virksomheder.

EU-landene må ikke indføre nye ordninger i strid med kodeksen ("stand-still"), og de skal ophæve eller ændre deres gældende skadelige ordninger, så de skadelige elementer fjernes ("roll-back").

ECOFIN etablerede i 1998 en særlig adfærdskodeksgruppe til at overvåge, at kodeksen overholdes. Gruppen undersøgte omkring 270 skatteordninger og identificerede (ved flertalsbeslutninger) 66 ordninger, der blev anset i strid med kodeksen (40 ordninger i EU-lande og 26 i deres tilknyttede områder). Resultatet blev præsenteret til ECOFIN i november 1999. ECOFIN aftalte i november 2000, at de skadelige skatteordninger som hovedregel skal afvikles inden udløbet af 2005. Alternativt kan ordninger forlænges efter godkendelse af Rådet.

Som led i gennemførelsen af skattepakken godkendte ECOFIN den 3. juni 2003 en rapport fra adfærdskodeksgruppen om gennemført eller planlagt afvikling af de skadelige ordninger. Rådet godkendte, at ændringerne - som beskrevet i rapporten - var tilstrækkelige til, at de undersøgte ordninger ikke længere var i strid med kodeksen. Rådet gav desuden tilladelse til tidsbegrænsede forlængelser af flere ordninger efter 2005.

ECOFIN pålagde gruppen at fortsætte arbejdet med at overvåge, at EU-landene overholder aftalen om "roll-back" og pligten til "stand-still". Gruppen rapporterer løbende til Rådet, hvilket igen forventes at ske på ECOFIN 5. maj 2006.

Indhold

Adfærdskodeksgruppen aflægger rapport til ECOFIN om arbejdet i første halvår 2006 med at overvåge "roll-back" og overholdelse af pligten til "stand still".

Den endnu ikke offentliggjorte rapport ventes at indeholde følgende elementer:

Roll back

Gruppen har undersøgt afviklingen af følgende ordninger, som tidligere er vurderet som skadelige:

- Malta: International Trading Companies (selskaber med international handel),
- Malta: Dividends from (other) Maltese Companies with Foreign Income (udbytte fra (andre) maltesiske selskaber med udenlandsk indkomst).

Malta har fremlagt forslag til ændring af de to ordninger. Forslaget vil medføre, at den samlede maltesiske beskatning af overskuddet i et maltesisk selskab og af udbytte fra selskabet til dets aktionærer vil være lavere, hvis aktionærerne er udenlandske, end hvis de er maltesiske. Den foreslåede ordning vil altså omfatte alle maltesiske selskaber. Den lavere maltesiske beskatning for udenlandske aktionærer kan dog blive opvejet af beskatning af udbyttet i det land, hvor aktionæren er hjemmehørende. Rapporten forventes at redegøre for gruppens vurdering af Maltas forslag.

Standstill

Adfærdsgruppen har anmodet EU-landene om at oplyse, om de har indført skatteordninger, som kan være i strid med adfærdskodeksen (svarfrist den 21. april 2006). Rapporten forventes eventuelt at indeholde en vurdering af oversigt over nye skatteordninger, som lande har indført.

Fremtiden for adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning

Adfærdskodeksgruppen har drøftet eventuelle ændringer vedr. adfærdskodeksen, selv om gruppen ikke har mandat til at gennemføre sådanne ændringer.

Gruppen har drøftet, om der er behov for fortsat at overvåge, at EU-landene overholder adfærdskodeksens forpligtelser. Der var enighed om at fortsætte dette.

Gruppen har drøftet, om adfærdskodeksen skal udvides til andre områder end ren erhvervsbeskatning. Nogle lande har foreslået en udvidelse, f.eks. beskatning af udbytte og personbeskatning. Andre lande er imod en sådan udvidelse.

Gruppen opfordrer ECOFIN til at overveje spørgsmålet om kodeksens fremtid.

Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

Gældende dansk ret

Sagen vedrører ikke gældende dansk ret.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Sagen har ikke samfundsøkonomiske konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Adfærdskodeksgruppens rapport vedrørende første halvår 2006 har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Aktuelt notat vedrørende tidligere rapporter er blevet forelagt Europaudvalget forud for ECOFIN-møder. Den seneste forelæggelse var forud for ECOFIN 6. december 2005.

Holdning*Dansk holdning*

Danmark er enig i rapporten og kan støtte, at ECOFIN tager rapporten til efterretning.

Vedrørende spørgsmålet om adfærdskodeksens fremtid mener man fra dansk side, at der ikke er behov for en ændring, men Danmark kan acceptere en eventuel udvidelse.

Andre landes holdninger

Andre lande ventes også at være enige i rapporten og i, at ECOFIN tager rapporten til efterretning.

Vedrørende spørgsmålet om kodeksens fremtid ønsker nogle lande, at kodeksen også skal omfatte virksomheders ejere og ledende medarbejdere. Enkelte lande er imod, at kodeksen skal omfatte personbeskatning.